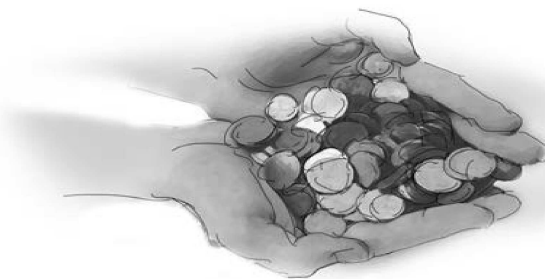

Bài Học 8

* 15 Tháng 2 – 21 Tháng 2

Với Những Người Giàu Có Và Danh Tiếng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Phục truyền 8:17, 18; Sáng thế Ký 13:5, 6; Giăng 3:1-15; Lu-ca 19:1-10; Mác 4:18, 19; Ma-thi-ơ 19:16-26.

Câu Gốc: “Bởi chưng sự tham tiền bạc là cội rễ mọi điều ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bội đạo, chuốc lấy nhiều điều đau đớn” (1 Ti-mô-thê 6:10).

Người ta dùng tiền họ không có để mua những thứ họ không cần. Đó là vì họ muốn khoe khoang với những người họ không thích.”

Chúng ta có thể tranh luận là có nhiều lẽ thật trong tư tưởng đó. Nhưng không ai có thể chối cãi rằng tiền có một ảnh hưởng mạnh mẽ trên tất cả chúng ta. Một người sử dụng tiền thế nào bày tỏ giá trị của người đó. Vậy, tiền bạc thật sự là vấn đề thiêng liêng. Đó là lý do tại sao Kinh Thánh dành nhiều thì giờ nói về tiền bạc.

Danh vọng cũng thường đi đôi với sự giàu có. Thí dụ, tài tử màn bạc, những vận động viên nổi tiếng, và các chính trị gia thường có cả hai. Những người danh tiếng cũng dùng ảnh hưởng như một hình thức của quyền thế. Nhưng Đức Chúa Giê-su không bị ảnh hưởng bởi sự giàu có hay quyền thế của người nào. Ngài cố gắng đến gần họ với cùng một lý do Ngài cố gắng đến gần bất cứ ai. Ngài muốn họ có sự giàu có mà tiền bạc không thể mua được.

Được Ơn Phước Trần Đây

Là con người tội lỗi, chúng ta thường ganh tị với những người có nhiều tiền hơn chúng ta. Nhưng Kinh Thánh không chống lại sự giàu có hay người giàu. Những nan đề của đời sống không đến từ những vật chất. Những nan đề đến từ cách chúng ta dùng vật chất thế nào.

Kinh Thánh có lời khuyên nào về sự giàu có? Xin đọc Phục truyền 8:17, 18; Sáng thế Ký 13:5, 6; 41:41-43; Gióp 1:1-3; và Đa-ni-ên 4:28-31. Tại sao rất quan trọng cho dân Y-sơ-ra-ên không quên những ơn phước của họ đến từ đâu?

Những người như Áp-ra-ham, Giô-sép, Mạc-đô-chê, Ê-xơ-tê, Ê-xê-chia, Giô-si-a, và Giô-sa-phát rất giàu và có tinh thần thiêng liêng. Nhưng thí dụ của Nê-bu-cát-nết-xa cho thấy sự nguy hiểm đến từ việc coi sự giàu có như thần tượng. Đây là sự nguy hiểm mà ai cũng có thể đối diện. Khi dân Y-sơ-ra-ên trong Cựu Ước cảm tạ Đức Chúa Trời đã ban cho họ sự giàu có, thì nước nhận được những ơn phước thiêng liêng và vật chất. Và Đức Chúa Trời đã cảnh cáo họ là đừng quên những ơn phước đó đến từ đâu.

Sự giàu có không bày tỏ sự nghèo nàn thiêng liêng hay sự thờ ơ. Có những người giàu rất trung tín, và cũng có những người giàu rất xấu. Điều quan trọng là chúng ta không ao ước tiền một cách ích kỷ, và không nên ghét những người giàu. Suy cho cùng, họ cần sự cứu rỗi cũng như tất cả mọi người khác

Thái độ của bạn đối với người giàu thế nào? Thật dễ dàng để ganh tị, đúng không? Làm thế nào bạn học để vượt cao hơn các cảm giác đó và ý thức rằng người giàu cũng là người thôi? Điều quan trọng là làm như vậy vì chúng ta nên nhớ rằng họ cần biết Đức Chúa Giê-su để được sự cứu rỗi.

Buổi Gặp Gỡ Ban Đêm

Đức Chúa Giê-su không sợ người giàu, danh tiếng, hoặc giới thượng lưu. Nhưng Ngài cũng không từ chối họ. Ngài biết sự thành công về tài chánh không thể cho họ sự bình an, sự thỏa lòng, hay mối tương giao có ý nghĩa. Một vị lãnh đạo giàu nhất trong chính quyền có thể cảm thấy cơ đờn, trống rỗng, hoặc cảm giận hơn một Cơ Đốc nhân giản dị nhất, nghèo khó nhất, và khiêm tốn nhất.

Hãy nghiên cứu kỹ buổi gặp gỡ của Đức Chúa Giê-su với Ni-cô-đem (Giăng 3:1-15). Có những biến cố nào khiến Ni-cô-đem chú ý đến sứ mạng của Đức Chúa Giê-su? (Gợi ý: Xem lại Giăng 2:13-25). Ban đêm nghĩa là gì? Đấng Christ có sứ điệp quan trọng nào cho Ni-cô-đem?

Ni-cô-đem chứng kiến quyền phép và thế lực của Đức Chúa Trời qua việc làm của Đức Chúa Giê-su. Vì thế, ông tìm gặp Đức Chúa Giê-su cách kín đáo. Đức Chúa Giê-su có thể từ chối gặp ông vì lời yêu cầu của Ni-cô-đem là một sự sỉ nhục cho Ngài. Nhưng Ngài không muốn cho ai bị chết mất. Vì thế Đức Chúa Giê-su sẵn sàng chấp nhận cơ hội này để đem Ni-cô-đem một bước gần hơn tới nước của Ngài. Ni-cô-đem có nhiều của cải thế gian và có địa vị cao. Nhưng ông thật sự đói khát phần thiêng liêng.

Tuy nhiên, Ni-cô-đem chống lại bất cứ lời khuyên nào cho những người Y-sơ-ra-ên như ông cần phải tái sinh. Đức Chúa Giê-su tiếp tục cho Ni-cô-đem sự lựa chọn vĩnh cửu giữa sự phán xét và sự cứu rỗi. Nhưng, vì sợ các nhà lãnh đạo Do Thái chế nhạo, Ni-cô-đem từ chối chấp nhận lời mời của Đấng Christ. Cuộc nói chuyện dường như thất bại. Nhưng hạt giống thiêng liêng đã được chôn xuống, từ từ mọc lên trên mảnh đất của linh hồn ông.

“Đức Chúa Giê-su về trời, và các môn đồ phải tản lạc vì những cuộc đàn áp tôn giáo. Ni-cô-đem can đảm đứng lên hàng đầu. Ông dùng tài sản để hỗ trợ hội thánh mà người Do Thái muốn tiêu diệt vào lúc Đấng Christ chịu chết. Ni-cô-đem đã rất cẩn thận trước khi Chúa chết. Nhưng vào lúc nguy hiểm, ông trở nên vững vàng như một tảng đá. Ông khuyến khích đức tin của các môn đồ, và dâng tiền bạc để thúc đẩy công việc Phúc Âm tiến tới. Ông bị cười chê và tấn công bởi những người hoài nghi trước tôn trọng ông. Ông trở nên nghèo về của cải thế gian. Nhưng ông không yếu đuối và mất đức tin, một đức tin đã nảy mầm từ đêm gặp Đức Chúa Giê-su.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 177

Giàu Có Và Xấu Xa

Danh dự và sự tôn trọng không luôn luôn đi đôi với sự giàu có. Nhiều người làm giàu cách ngay thẳng nhờ làm việc siêng năng và ơn phước từ Đức Chúa Trời. Nhưng những người khác nhờ sự lừa đảo. Tệ hơn nữa, một số người làm tiền cách hợp pháp nhưng gian dối, vì không phải những gì gian dối hoặc sai lầm đều bất hợp pháp. Tất cả chúng ta biết rõ điều này.

So sánh Ma-thi-ơ 9:10-13 với Lu-ca 5:27-32 và Lu-ca 19:1-10. Tại sao Đức Chúa Giê-su bị chỉ trích? Chúng ta học được gì về ân điển từ câu Ngài đáp lại sự chỉ trích?

Giê-ri-cô là thành của Xa-chê. Đây là một trung tâm thương mại quan trọng, có văn phòng thu thuế và cung của Vua Hê-rốt. Xa-chê có thể làm giàu *cách hợp pháp* vì là người làm đầu bọn thu thuế. Nhưng trong chuyện này cho thấy sự tham lam khiến ông đi quá giới hạn. Những người ái quốc ghét các kẻ thu thuế ngay thẳng vì họ là dụng cụ của La mã. Nhưng những người yêu nước còn ghét cay đắng kẻ thu thuế gian dối như Xa-chê. Ma-thi-ơ cũng có địa vị gần giống như vậy ở Ca-bê-na-um, dưới thời vua Hê-rốt An-ti-pa. Là nhân viên của chính phủ La Mã, những người thu thuế được coi là các kẻ phản quốc, hay tệ hơn nữa, là những kẻ phản quốc trộm cắp.

Nhưng điều này không ngăn cản Đấng Christ. Chống lại các phong tục xã hội, Đức Chúa Giê-su ăn chung với những kẻ thu thuế. Ngài bị các thầy tế lễ và thường dân chỉ trích. Nhưng nhờ Đức Chúa Giê-su mà về sau những người thu thuế bị ghét này được đem về với phúc âm. Một trong các người đó là Ma-thi-ơ, trở nên một trong mười hai môn đồ, và là người viết Tân Ước!

Một lần nữa, chúng ta nên cẩn thận về sự xét đoán thiêng liêng về người khác. Mặc dù không phải tất cả tội lỗi đều giống nhau, có một số tội xấu hơn những tội khác. Nhưng tất cả chúng ta đều bình đẳng trước Đức Chúa Trời trong nhu cầu cần bản tính hoàn hảo của Đấng Christ.

Hãy nghĩ về một vài người danh tiếng nhưng bị ghét trong văn hóa của bạn. Hãy tưởng tượng sẽ như thế nào nếu bạn có cơ hội làm chứng cho họ. Bạn có muốn không? Bạn sẽ nói gì?

Sứ Điệp Được Mạ Vàng

Hãy nghiên cứu các câu sau đây: Mác 4:18, 19; Lu-ca 1:51-53; Lu-ca 6:22-25; 12:16-21; và 16:13. Những câu này có các lời khuyên hữu ích nào? Có sự cảnh cáo thiêng liêng nào ở đây? Làm thế nào tín đồ dùng các câu này để đào tạo môn đồ trong số những người giàu có?

Người ta nói chúng ta không làm chủ của cải mình. Nhưng của cải mình làm chủ chúng ta. Đức Chúa Giê-su cũng cảnh cáo về “sự mê đắm về của cải” (Ma-thi-ơ 13:22). Nói cách khác, thật dễ dàng để bị tài sản làm chủ. Suy cho cùng, hãy nghĩ thật dễ dàng thế nào để tiền bạc bóp méo những giá trị thiêng liêng của chúng ta. Điều quan trọng để nhớ lẽ thật này khi chúng ta cố gắng làm việc với những người mà sự giàu có đã thay đổi họ. Đồng thời, chúng ta cũng cần thực tế về tiền bạc. Một số người sống như là trong ngày phán xét họ sẽ bị hỏi, *Bạn làm được bao nhiêu tiền?*

Đấng Christ thay đổi giá trị sai lầm của chúng ta. Ngài không cấm chúng ta có của cải. Nhưng chúng ta phải giữ sự quân bình. Tài sản là dụng cụ của Đức Chúa Trời để giúp đỡ người khác. Của cải là ơn phước khi được chia sẻ với người ta hơn là khi giữ lại cách ích kỷ. Khi giữ lại cách ích kỷ, thì tiền bạc trở nên sự rửa sả.

Những người ích kỷ, dù giàu hay nghèo, có nguy cơ bị mất sự sống đời đời vì các lạc thú ngắn hạn. Đó là, sự thỏa mãn vĩnh cửu được thay thế bằng những thứ trở nên cũ kỹ và vô giá trị. Con người hầu việc Đức Chúa Trời *hoặc* tiền của, chứ không cả hai. Mọi người, giàu hay nghèo, cần nhớ rằng, “Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, thì có ích gì? . . . (Mác 8:36).

Lời cảnh cáo này quan trọng cho tất cả tín đồ chống lại việc giữ kỹ của cải mình, đặc biệt là trong việc truyền giáo. Suy cho cùng, làm thế nào chúng ta cảnh cáo những người giàu về sự nguy hiểm thiêng liêng là giữ kỹ của cải họ trong khi chính chúng ta cũng bị vướng vào cái bẫy đó?

Những Nguy Hiểm Của Sự Giàu Có

Hãy nghiên cứu Ma-thi-ơ 19:16-26. Có những sự nguy hiểm thiêng liêng nào trong các câu này? Chúng ta giúp “người trẻ tuổi giàu có” ngày nay thế nào?

Người giàu trẻ tuổi này có đủ mọi thứ – tiền bạc, địa vị cao, và lòng tự ái vô giới hạn. Anh ta hỏi Đức Chúa Giê-su về sự cứu rỗi. Điều này có làm Đức Chúa Giê-su thấy kiêu hãnh không? Chúa có nghĩ, “Chúng ta đang hoán cải giai cấp thượng lưu đây?” Thật rõ ràng, Ngài không bao giờ nghĩ như vậy. Thay vào đó, Ngài dùng Mười Điều răn như là tiêu chuẩn thấp nhất cho sự vâng lời. Có thể người này tự khen mình. Bởi sự đo lường riêng, chàng đã đậu cuộc thử nghiệm thứ nhất. Nhưng Đấng Christ đòi hỏi sự công bình cao hơn các nhà lãnh đạo tôn giáo khác đòi hỏi.

Nhưng đừng coi thường những yếu đuối thiêng liêng, hoặc nghĩ là không quan trọng. Vì sự mạng của Đức Chúa Giê-su thì quan trọng và thánh. Chúng ta không thể chấp nhận những sự yếu đuối. Phải bỏ đi mọi ước muốn ích kỷ. Vì thế, Đấng Christ đặt ra ba bước cho chàng giàu có trẻ tuổi: *Bán của cải. Phân phát cho người nghèo. Đi theo Ta.*

Đây là sự nguy hiểm thiêng liêng. Người trẻ tuổi này, có thể làm môn đồ, đã rất giàu có. Những căn nhà mắc tiền, các vườn nho sai trái, mùa màng phong phú, quần áo đẹp đẽ, đồ trang sức đầy nhà, tô tó, gia súc – chàng nhớ tất cả các thứ này. Tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Sự mặc cả hay lý luận không thể làm giảm giá: dâng tất cả cho Đức Chúa Giê-su. Sự giàu có thế gian phải được thay thế bằng kho báu của thiên đàng.

“Có bao nhiêu người đã đến với Đấng Christ, muốn đi theo Ngài. Giống như người trai trẻ giàu có, họ muốn được sự sống đời đời! Nhưng giả thử họ biết được giá. Họ được dạy là phải bỏ tất cả: nhà cửa, đất đai, vợ con, và ngay cả sự sống. Sau đó, họ bỏ đi cách buồn rầu. Họ muốn của báu thiên đàng, và sự sống vĩnh cửu dài bằng sự sống của Đức Chúa Trời. Nhưng họ không muốn bỏ của cải dưới đất. Họ không muốn bỏ tất cả để nhận được mả triệu thiên sự sống.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 19 Tháng 4, 1898.

Thứ Sáu * 21 Tháng 2

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Chúng ta đã nói nhiều về bổn phận đối với người nghèo. Nhưng chúng ta có nên chú ý đến những người giàu bị lãng quên không? Nhiều người coi giai cấp giàu như là vô hy vọng. Và họ làm rất ít để mở mắt những người giàu, có thể mất sự sống đời đời vì sự ích kỷ của mình. Hàng ngàn người giàu đã chết mà không được cảnh cáo. ‘Kẻ tham tiền bạc chẳng hề chán lác tiền bạc; kẻ ham của cải chẳng hề chán về huê lợi’ (Truyền đạo 5:10). Người nào nói với vàng rằng, ‘Người là sự nương nhờ của ta’ (Gióp 31:24) là đã ‘từ chối Đức Chúa Trời trên cao kia’ (Gióp 31:28).

“Sự giàu có và danh dự thế gian không thể làm thỏa mãn linh hồn. Nhiều người giàu muốn lời hứa về sự sống đời đời và niềm hy vọng thiêng liêng. Nhiều người muốn tự tử vì đời sống quá buồn tẻ, chán chường và tuyệt vọng. Nhiều nhà lãnh đạo cảm thấy họ cần điều gì đó mà họ không có. Nhiều người không đi nhà thờ vì thấy họ không được lợi gì cả. Những bài giảng họ nghe không cảm động lòng họ. Chúng ta có nên cố gắng để đem họ về với Đấng Christ chăng?” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 210.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Các tín đồ giàu đóng một vai trò quan trọng trong việc hỗ trợ hội thánh đầu tiên. Có thể có những ngoại lệ, nhưng nhiều tín đồ giàu đã hy sinh dâng tiền cho hội thánh. Nói cách khác, nước Đức Chúa Trời có những người thành thật từ các tầng lớp xã hội. Cơ Đốc nhân không nên sợ, hay bị ảnh hưởng, bởi những người giàu. Thay vào đó, họ nên rao giảng phúc âm để người giàu có thể được cứu nữa. Chúng ta hiểu không bao giờ nên bỏ những nguyên tắc của Cơ Đốc giáo. Nhưng hội thánh nên có các sự thay đổi hữu ích nào để người giàu thấy dễ dàng hơn có sự thông công ở đó? Hội thánh bạn làm thế nào để có môn đồ trong số những người giàu?
- 2 Hãy coi những câu Kinh Thánh Ellen G. White dùng trong bài học hôm nay. Các câu này có các sứ điệp quan trọng nào? Làm thế nào chúng ta giúp những người giàu hiểu rằng họ sai khi nghĩ sự giàu sang đem lại hạnh phúc cho họ?